

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості використання малого електротранспорту в Україні

Верховна Рада України, усвідомлюючи надзвичайну важливість законодавчого врегулювання питання забезпечення безпеки дорожнього руху у світлі появи нових сучасних видів транспорту, приймає цей Закон.

Стаття 1. Визначення малого електротранспорту

1. До малого електротранспорту відносяться одно-, дво- або триколесні механічні транспортні засоби, що приводиться в рух за допомогою електричного двигуна (електричні самокати, моноколеса, електричні велосипеди, сігвеї, гіроборди, гіроскутери тощо), які можуть набирати швидкість 10 і більше кілометрів за годину.

Стаття 2. Особливості пересування на малому електротранспорті

1. Пересуватись на малому електротранспорті дозволено по спеціально обладнаних велодоріжках, по правій крайній частині пішохідних зон, тротуарів, зон відпочинку, де рухаються пішоходи, якомога правіше таких об'єктів, із обов'язковим наданням переваги в русі пішоходам та максимальною увагою до пересування пішоходів.

Стаття 3. Особливості пересування автомобільними дорогами

1. Малому електротранспорту дозволено пересуватись в межах проїзної частини автомобільної дороги виключно по спеціально обладнаних велодоріжках.

2. Малому електротранспорту забороняється виїжджати на проїзну частину автомобільної дороги, на якій не обладнано спеціальну велодоріжку, а також виїжджати за межі такої спеціально обладнаної велодоріжки.

Стаття 4. Особливості пересування по пішохідних переходах

1. Заборонено пересуватись на малому електротранспорті по пішохідних переходах.

Особа, яка керує малим електротранспортом, повинна при наближенні до пішохідного переходу зійти з такого електротранспорту та перевести або перенести відповідний електротранспорт пішохідним переходом з дотриманням правил дорожнього руху.

Стаття 5. Поворот ліворуч та розворот

1. Поворот ліворуч та розворот користувачам малого електротранспорту дозволяється виключно по спеціально обладнаній велодоріжці. У разі її відсутності, особа, яка керує малим електротранспортом, повинна зійти з нього та перевести або перенести такий електротранспорт пішохідним переходом з дотриманням правил дорожнього руху.

Стаття 6. Швидкість руху

1. Швидкість малого електротранспорту при русі по спеціально обладнаній велодоріжці, яка є елементом проїжджої частини автомобільної дороги, а також по спеціально обладнаній велодоріжці, яка не є елементом проїжджої частини автомобільної дороги, і не межує з пішохідними зонами, тротуарами, зонами відпочинку, де рухаються пішоходи, не може перевищувати 50 кілометрів на годину.

2. Швидкість руху по спеціально обладнаній велодоріжці, яка не є елементом проїжджої частини автомобільної дороги та межує з пішохідними зонами, тротуарами, зонами відпочинку, де рухаються пішоходи, не може перевищувати 10 кілометрів на годину.

3. Швидкість руху по правій крайній частині пішохідних зон, тротуарів, зон відпочинку, де рухаються пішоходи, якомога правіше таких об'єктів не може перевищувати 10 кілометрів на годину.

Стаття 7. Засоби забезпечення безпеки

1. Користувачі малого електротранспорту при русі повинні бути вдягнутими в шолом, а при русі в темну пору доби та в умовах недостатньої видимості повинні вдягати світлоповертальні жилети або закріплювати на зовнішньому одязі світлоповертальні елементи.

Стаття 8. Заборона керування у стані сп'яніння або під впливом

1. Користувачам малого електротранспорту забороняється керувати таким електротранспортом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Стаття 9. Вікові обмеження

1. Забороняється керувати малим електротранспортом при русі по спеціально обладнаній велодоріжці, яка є елементом проїжджої частини автомобільної дороги, особам, яким не виповнилось 16 років.

Стаття 10. Заборона перебування кількох осіб

1. Забороняється перебування на малому електротранспорті під час його руху більше ніж однієї особи.

Стаття 11. Особливі зобов'язання суб'єктів господарювання

1. Суб'єкти господарювання, які здійснюють надання в користування малого електротранспорту, повинні забезпечити програмні або механічні обмеження для руху такого малого електротранспорту зі швидкістю понад 15 кілометрів на годину по пішохідних зонах, тротуарах, зонах відпочинку, де рухаються пішоходи, а також по спеціально обладнаній велодоріжці, яка не є елементом проїжджої частини автомобільної дороги та межує з пішохідними зонами, тротуарами, зонами відпочинку, де рухаються пішоходи.

2. Суб'єкти господарювання, які здійснюють надання в користування малого електротранспорту, повинні забезпечити програмні або механічні обмеження для руху такого малого електротранспорту зі швидкістю понад 55 кілометрів на годину по спеціально обладнаній велодоріжці, яка є елементом проїжджої частини автомобільної дороги, а також по спеціально обладнаній велодоріжці, яка не є елементом проїжджої частини автомобільної дороги, і не межує з пішохідними зонами, тротуарами, зонами відпочинку, де рухаються пішоходи.

Стаття 12. Особливості відповідальності користувачів малого електротранспорту

1. Особи, які керують малим електротранспортом, несуть відповідальність відповідно до цього Закону та інших законів України.

2. Перше порушення вимог цього Закону та інших законів України особами, які керують малим електротранспортом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Повторне порушення вимог цього Закону та інших законів України особами, які керують малим електротранспортом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією відповідного малого електротранспорту.

4. Третє та кожне подальше порушення вимог цього Закону та інших законів України особами, які керують малим електротранспортом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів

доходів громадян та виправні роботи на строк одного місяця з конфіскацією відповідного малого електротранспорту.

Стаття 13. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

